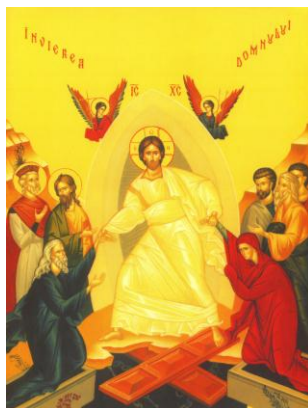

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

POMENIREA CINSTITEI ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI CRUCI

De trei ori fericită și preacinstită Cruce, ție ne închinăm credincioșii și te mărim, veselindu-ne de dumnezeiasca ta înălțare; ci ca o pavază și armă nebiruită, ocrotește și acoperă cu darul tău, pe cei ce cântă: Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

(Condacul 1 din Acatistul Sfintei Cruci)

Sf.Cruce ce se află la
Meteora, foto

Această sfântă sărbătoare s-a instituit la dorința comună a ortodocșilor greci și ruși, reprezentați de împăratul Manuel al Bizanțului, respectiv de cneazul Andrei al Rusiei, întru prăznuirea biruinței simultane pe care au repurtat-o rușii asupra bulgarilor, iar grecii asupra sarazinilor. În amândouă aceste bătălii oastea creștină a grecilor și rușilor au purtat sfinte cruci în chip de stindarde, dintru care la vremea luptelor au stăluțit raze cerești. De aceea s-a hotărât ca la fiecare zi întâi a lunii august, să fie adusă cu procesiune Sfânta Cruce în mijlocul Bisericii celei Mari din Constantinopol [Aghia Sofia], iar apoi să fie purtată pe străzile Constantinopolului spre a fi cinstită de popor, și spre Slava lui Dumnezeu care a dat atunci prin ea biruință răsunătoare în mâinile creștinilor. Sfânta Cruce care se aducea astfel în Biserica cea Mare în fiecare an, apoi se purta în procesiune prin întreaga cetate, era chiar Sfânta Cruce pe care fusese răstignit Mântuitorul, și care se păstra în Biserica curții imperiale. Ea era scoasă din biserica imperială la 31 iulie, dusă cu solemnitate și sfințenie în Aghia Sofia, iar de acolo în procesiuni prin întreaga cetate, spre sfințirea poporului, pământului și văzduhului. La 14 august Sfânta Cruce era purtată solemn înapoi la biserica imperială.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)